

သူနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန် (၂၄) ကြိမ်မြောက်
ဘွဲ့နှင်းသဘင်ဂုဏ်ပြုညစာစားပွဲ
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဒေါက်တာမြင့်ထွေး ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း
(Draft)

သူနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(၁၇-၂-၂၀၁၈)

အားလုံးပဲမင်္ဂလာပါ။

ယနေ့ည အခမ်းအနားသို့ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊
ပါမောက္ခချုပ်များ၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊ ပါမောက္ခများ၊ ဆရာ/
ဆရာမများ၊ ဘွဲ့ရမောင်မယ်များနှင့် မိဘဆွေမျိုးများနှင့် တက်ရောက်လာကြသူ
များအားလုံး မင်္ဂလာညချမ်းပါ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘွဲ့ရမောင်မယ်များကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးစကား မပြောခင်
ဒီမှာကပြတဲ့ အဖွဲ့တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပါမောက္ခချုပ်
ကို မေးကြည့်ပါတယ်၊ ယခုကပြတဲ့ အဖွဲ့တွေက ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနက အဖွဲ့
တွေလားလို့ မေးကြည့်ပါတယ်။ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူနာပြုတက္ကသိုလ်က
ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေလို့ဖြေပါတယ်။ ကတာတွေ တော်တော်ကောင်း
ပါတယ်။

ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေမှာ talent ရှိတယ်လို့
ဖော်ပြနေတာပါ။ we have talent, talent is much more important than
intelligence ဖြစ်ပါတယ်၊ talent ရှိရင် ဘယ် field ကိုပဲလိုက်လိုက်
အောင်မြင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဒီအချိန်ဟာ အလွန်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့တုန်းကလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အောင်တဲ့အခါမှာ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ M.B.B.S ဘွဲ့ရလို့ပေါ့၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့က ဘာမေ့နေသလဲဆိုတော့ ဒီလိုအောင်ဖို့ အတွက်ကို ပြုလုပ်ပေး ခဲ့တဲ့ ပါမောက္ခချုပ်၊ ပါမောက္ခတွေ၊ ကထိက၊ သရုပ်ပြစသည်ဖြင့် ဆရာ၊ ဆရာမ တွေကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ရာ မေ့နေတတ် ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီနေ့ ဘွဲ့ရကြတဲ့ ဘွဲ့ရ မောင်/မယ် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေက ပါမောက္ခချုပ်ကအစ ဆရာတွေ အားလုံးအပြင် ဒီကျောင်းမှာရှိတဲ့ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတွေ၊ ထမင်းစားဆောင်မှာ ထမင်းချက်ပေးတယ်၊ သိမ်းတယ် စသဖြင့် လုပ်ပေးကြတဲ့ဝန်ထမ်းတွေ အားလုံး ကို ကျေးဇူးတင်စေချင်ပါတယ်။ ဒါ ဟာ အရမ်းအရေးကြီးပါတယ်။ ကျေးဇူး မတင်ကြတာမဟုတ်ပါဘူး၊ တင်ဖို့ကိုမေ့နေတာပါ။ ဒီနေ့မှာ တစ်ခုကောင်းတာက ဆရာတွေကိုပြန်ပြီးတော့ ကန်တော့ပွဲတွေရှိပါတယ်၊ ဒါကောင်းပါတယ်။ ဒီနေ့ရာ မှာ သူနာပြုသိပ္ပံဘွဲ့က (၃၆)ဦး၊ အရေးပေါ်သူနာပြု ဒီပလိုမာဘွဲ့က (၁၃)ဦး၊ သူနာပြုသိပ္ပံ (ရိုးရိုး)က (၁၁၈)ဦး၊ သူနာပြု သိပ္ပံ (ပေါင်းကူး)က (၂၆၆)ဦး၊ သူနာပြုဒီပလိုမာဘွဲ့က (၈၈)ဦး၊ စုစုပေါင်း (၅၂၁)ဦး ဘွဲ့ရရှိ ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဘွဲ့ရ (၅၂၁)ဦးဟာ professional တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာဝန်လုပ်ငန်း တစ်ခုတည်း professional မဟုတ်ပါဘူး။ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်လည်း professional ဖြစ်သလို ဆေးဝါးဗေဒပညာရှင် ကလည်း professional ဖြစ်ပြီး၊ သူနာပြုလည်း professional၊ သားဖွားဆရာမလည်း professional ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုအားလုံးသိရပါမယ်။ ဒါ က အရမ်းအရေးကြီးတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာနမှာ အနည်းဆုံးတော့ ဒီနေ့ဘွဲ့ရမောင်မယ်

(၅၀၀) ကျော်ဟာ they will become our colleagues working together for the sake of human on health ပြည်သူတွေ၏ ကျန်းမာရေးကို ယခုထက် ပိုမိုမြင့်မားတိုးတက်စေရန် ပြုလုပ်မယ့် (၅၂၁)ဦးသောသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖြစ်လာမယ်လို့လည်း ပြောချင်ပါတယ်။

ဆရာတွေ၊ ဆရာမတွေကို ဘာကြောင့် ကျေးဇူးတင်ပါသလဲလို့ဆိုချင်တာကတော့ ဆရာတစ်ယောက်၊ ဆရာမတစ်ယောက်သည် စာသင်မယ်ဆိုရင် ဒီအတိုင်းသင်လို့မရပါဘူး၊ prepare လုပ်ရပါတယ်၊ ညဘက်ဆိုလည်း (၉:၀၀) နာရီ၊ (၁၀:၀၀)နာရီအထိ prepare လုပ်ရပါတယ်။ တစ်ရက်တည်းလည်း လုပ်လို့မရပါဘူး၊ ကြိုတင်လုပ်ရပါတယ်၊ ဒါကို အခုအောင်တဲ့သူတွေ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေ အားလုံးသိမှာပါ။ ဆရာတစ်ယောက်က well prepare လုပ်ရပါတယ်။ အဲဒါကို သိပြီးတော့ ဆရာတွေကို appreciate လုပ်ရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားဘဝတုန်းကလည်း ဆရာတွေကို appreciate မလုပ်ခဲ့မိပါဘူး။ ဆရာတွေလာရင်သင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က နားထောင်ပါတယ်၊ ပြီးရင်ထွက်သွားပါတယ်၊ ဒီလောက်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ကျောင်းသားအားလုံးရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ဒီဆရာတွေသည် ငါတို့အကျိုး၊ ငါတို့တတ်ဖို့ လာသင်ပေးနေတယ်ဆိုတာကို ကျောင်းသားတိုင်းသိဖို့လိုပါတယ်။ အဲဒါကို ကျောင်းသားတိုင်းသိဖို့ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာနအပါအဝင် အားလုံးက လုပ်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်အနေနဲ့က ကျောင်းသား/ ကျောင်းသူတွေအနေနဲ့ ကျောင်းကြီးကို ကျေးဇူးတင်ရပါမယ်။ အလားတူပဲ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီး

ဌာနကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါမယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ ဝန်ကြီးဌာနကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ ထို့အပြင် အစိုးရအဆက်ဆက်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနက ဒီကျောင်းကြီးရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို ပံ့ပိုးပေးနေပါတယ်။ in terms of supply and equipments, in terms of logistics အကုန်လုံး လုပ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာနအနေနဲ့ လုပ်ပေးနေတာက ကျွန်တော်တို့မှာ ပိုက်ဆံရှိလို့မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံတော် အစိုးရရဲ့ ခွင့်ပြုပေးတဲ့ ဘဏ္ဍာငွေတွေကြောင့် ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရကို ကျေးဇူးတင်ဖို့လည်း မမေ့ပါနဲ့။ ကျေးဇူးတင်ထိုက်တဲ့သူတွေ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်စေချင်ပါတယ်။ ဒီအစိုးရမှ မဟုတ်ပါဘူး။ အရင်အစိုးရကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာမှာ ယှဉ်ကြည့်လိုက်ရင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဆေးကျောင်းမှာ (၁)လလျှင် ကျောင်းလခ (၈၀၀)ကျပ်ပေးရတာတွေ့ရပါတယ်။ နိုင်ငံခြား မှာ ဆေးကျောင်း၊ သူနာပြုကျောင်းတက်ရက် (၁)နှစ်ကို ဒေါ်လာ (၄၀,၀၀၀)၊ (၅၀,၀၀၀)၊ (၆၀,၀၀၀) စသဖြင့် အဲဒီလိုပေးရပါတယ်။ တစ်လကို မြန်မာကျပ်ငွေ (၈၀၀)နဲ့ ဆေးကျောင်းတက်ရတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ တစ်ဒေါ်လာတောင်မပြည့်ပါဘူး။ ကျောင်းလခလည်း အရမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ ဘွဲ့ရကြပါတယ်။ ဥပမာ- B.N.Sc ရတယ်၊ M.B.B.S ဘွဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာပဲ အဲဒီလောက် ပိုက်ဆံအနည်းငယ်ပေးပြီး သင်လို့ရပါတယ်။ အဲဒါကို ကျောင်းသားတွေက သိဖို့လိုပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေနဲ့ ကျောင်းလခ ပိုတောင်းလို့ရပေမယ့် မတောင်းပါဘူး။ ကျောင်းလခအနေနဲ့

ကမ္ဘာမှာ စံချိန်တင်လျော့နည်းပါတယ်။ တခြားနိုင်ငံတွေကကြားရင် ယုံမှာ တောင်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလောက်တောင် တိုင်းပြည်က ပံ့ပိုးမှုတွေ ပေးနေပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်က ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်လို့ ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့မှာ ဘွဲ့ရမောင်မယ်တွေ ဘွဲ့အသီးသီးကို ရခဲ့ကြပေမယ့် ဒါဟာ အဆုံးသတ် မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒါဟာ အစဖြစ်ပါတယ်။ this is start of career ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လမ်းလိုက်မလဲ different options ရှိပါတယ်။ ဘယ်လမ်းလိုက်မလဲ၊ ဘာလုပ်မလဲ အေးအေး ဆေးဆေးစဉ်းစားကြပါ ၊ စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်တည်း မစဉ်းစားပါနဲ့၊ ဆရာတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပါ။ ကျောင်းသားအချင်းချင်းလည်း တိုင်ပင်၊ မိဘနဲ့လည်း တိုင်ပင်ကြပါ ၊ ဝန်ကြီးဌာနက ညွှန်ကြားရေးမှူး (သူနာပြု) စသည်တို့နဲ့လည်း တိုင်ပင်လို့ရပါတယ်။ တိုင်ပင်ပြီးရင် အေးအေးဆေးဆေးစဉ်းစားကြပါ ။ စဉ်းစားပြီးရင် အလုပ်လုပ်ပါ၊ အလုပ်ဝင်ပြီး (၄)လ၊ (၅)လမှ စဉ်းစားလည်းရပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ပြောလိုတာက အောင်တဲ့လူတွေ ဘွဲ့ရတဲ့သူတွေကိုတော့ အလုပ်ဝင်စေချင်ပါတယ်။ အနည်းဆုံး (၃)နှစ်တော့ ဝင်ပေးကြပါ။ (၃)နှစ် လုပ်ပေးတယ်ဆိုတာက တိုင်းပြည်ကို ပြန်ပြီးကျေးဇူးဆပ်ပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ(၃)နှစ် လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် လုပ်တဲ့သူမှာ အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို အတွေ့အကြုံတွေရှိမှသာလျှင် နိုင်ငံတကာကို ထွက်လုပ်တဲ့အခါမှာတောင် အတွေ့အကြုံ ကောင်းကောင်းရှိပြီး ဖြစ်ပါမယ်။ ဒီလိုလုပ်တဲ့အခါမှာလည်း ဘွဲ့ရမောင်/မယ်များကို မှာကြားလိုတာက အင်္ဂလိပ်စာကောင်းအောင်လည်း ကြိုးစားကြပါ။ ဒါမှ နိုင်ငံတကာကို ထွက်လုပ်ဖို့အဆင်ပြေမှာပါ။

ကျွန်တော်လည်းသိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက ချမ်းသာတဲ့နိုင်ငံ မဟုတ်တဲ့အတွက် ဆရာဝန်ဆိုရင် (၂၅၀,၀၀၀)ကျပ်ပဲ လစာရပါတယ်။ အစိုးရအနေနဲ့လည်း လစာ(၁၀)သိန်း (၁၅)သိန်းပေးချင်ပါတယ်။ ဘဏ္ဍာငွေက မရှိပါဘူး၊ အားလုံးဝိုင်းဝန်းကြိုးစားကြတဲ့အခါမှာ တိုင်းပြည်က developing country ကနေ semi-developed country ဖြစ်လာပါ မယ်။ အဲဒီနောက် developed ဖြစ်လာပါ မယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အခါ လစာကလည်း တက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော် အစိုးရအနေနဲ့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာန တစ်ခုတည်းကို ပေးရတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဝန်ကြီးဌာနအားလုံးကို ပေးရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ပြဿနာဖြစ်လာတဲ့အခါမှာလည်း a lot of our resources are diverted to Rakhine ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍သာ ဒီရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ပြဿနာမဖြစ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော်တို့ ဘဏ္ဍာငွေတွေ အများကြီး ပိုထွက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာနကလည်း ရခိုင်ပြည်နယ် ကို ဦးစားပေးလုပ်နေရပါတယ်။ နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သက်နေ တဲ့အတွက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဘွဲ့ရမောင်/မယ်များအနေနဲ့ Master ဘွဲ့ရတဲ့သူက Ph.D ကို လိုက်မလား၊ B.N.Sc ရတဲ့သူက Master တက်မလား စဉ်းစားကြပါ။ B.N.Sc ရတဲ့သူတွေအတွက်လည်း specialty Diploma တွေကို ယခု ထက်ပိုပြီးထုတ်ဖို့ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါတယ်။ not only in number of disciplines but also in number of students admitted ဖြစ်အောင် ရေးဆွဲထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက သူနာပြု ဆရာမများသည်လည်း one sort of specialty ရှိရ ပါမယ်။ ordinary သူနာပြုဆရာမရိုးရိုး မဟုတ်ကြတော့ပါဘူး။ အဲဒါကိုလည်း

ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေပါတယ်။ ယခုထက်ပိုပြီး အများကြီးလုပ်ဖို့လည်း ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲမှာရှိပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ကျွန်တော် ဝန်ကြီးဖြစ်တဲ့အခါမှာ အဓိက (၃)ခုကို ဦးစားပေးပါတယ်။ ကျန်တာတွေကိုလည်း ဦးစားမပေးဘူးလို့ မပြောပါဘူး။ ဒီ(၃)ခုကတော့ ကျန်တာတွေထက် ပိုဦးစားပေးတာပါ။ ဒါတွေကတော့ သူနာပြု နဲ့သားဖွား ကဏ္ဍတိုးတက်ရေး၊ ပြည်သူများ ကျန်းမာရေးအသိပညာ မြင့်မားရေး၊ ကျောင်းကျန်းမာရေးကဏ္ဍ တိုးတက် ရေးတို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ သူနာပြု/ သားဖွားကဏ္ဍကို ဦးစားပေး ရသလဲဆိုတော့ ကျွန်တော် နိုင်ငံတကာကို ရောက်ဖူးပါတယ်။ အမေရိကားလည်းအခေါက် (၂၀) လောက်ရောက်ဖူးပါတယ်။ နိုင်ငံတကာမှာက သူနာပြုတွေကို အလွန်လေးစားတယ်ဆိုတာတွေ့ရပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုလေးစားရသလဲဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ quality, caliber, clinical acumen တွေက လုံးဝမြင့်မားပါတယ်။ ဆရာဝန်တွေကလည်း အရမ်းလေးစား ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ဒီမှာရှိတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကလုပ်ပေးရမှာပါ။ ဆက်လက်ပြီးလည်း ကျွန်တော်တို့ အများကြီးလုပ်နေပါတယ်။

သူနာပြုတွေကို ယခုထက်ပိုမိုပြီး လူအများက လေးစားအောင် လုပ်ကြရ မှာပါ။ အဲဒီလို အဆင့်အတန်းမြင့်လာအောင် ပါမောက္ခချုပ်ကအစ ပါမောက္ခ၊ ကထိက၊ လက်ထောက်ကထိက၊ နည်းပြကအစ you need to do introspection လုပ်ရပါမယ်။ at least every six month လောက်လုပ်ရ ပါမယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတော့ မိမိတို့ သင်ကြားနေတဲ့ သင်ကြားပုံနည်းစနစ် အိုကေရဲ့လား၊ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းက အိုကေရဲ့လား၊ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းနဲ့

ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်နိုင်ငံခြားက အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ဖိတ်ကြားပြီး လုပ်ပေးထားတာ တော်တော်ပြီးနေပါပြီ။ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းက တော်တော်မြင့်နေပါပြီ၊ introspection is very important, if you really like to improve အမြဲလုပ်ပါ။ လုပ်တဲ့အခါမှာလည်း ဆရာတွေပဲ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျောင်းသား ရဲ့ input က အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်အမြဲပြောတဲ့စကားရှိ ပါတယ်။ လက်ဘက်ရည်ပန်းကန်မှာ ကျွန်တော့်ဘက်ကကြည့်ရင် လက်ကိုင်ရှိပါ တယ်၊ တစ်ဘက်ကကြည့်ရင် မရှိပါဘူး။ အဲဒီတော့ ကျောင်းသား၊ ဆရာဘက် နှစ်ဘက်လုံးကကြည့်ပါ ၊ ကြည့်ပြီးတော့ how should we improve the whole teaching system in the universities of nursing ကို စဉ်းစားပေးပါ။

ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးက ပါမောက္ခချုပ် (၂)ယောက်ကလည်း အမြဲ တိုင်ပင် ပါ ။ ရန်ကုန်မှာ ဘယ်လို၊ မန္တလေးမှာ ဘယ်လိုတွေ့တယ် စသဖြင့် တိုင်ပင်ပါ။ ဖြစ်နိုင်လို့ရှိရင် ကျောင်း(၂) ကျောင်းက ကျောင်းသားတွေ ပေးတွေ့လိုက်ပါ။ နိုင်ငံတကာမှာတော့ တက္ကသိုလ်တွေမှာ သမဂ္ဂတွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့က for the sake of improvement of school ပဲ သူတို့ကလုပ်တာပါ။ နိုင်ငံရေးတွေ မပါပါဘူး။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေရှိ ပါတယ်၊ အရမ်းအားကောင်းပါတယ်။ သူတို့အခန်းတွေဆိုရင်လည်း အကြီးကြီးတွေပါပဲ အားကစားတွေလုပ်ပေး ပါတယ်။ အပြုသဘော ဆောင်တဲ့ဖက်ကကြည့်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးကြပါတယ်။ ဒီမှာလည်း ဒီလိုသမဂ္ဂတွေကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အားမပေးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ အားပေးပါတယ်။ သို့သော် သူတို့အနေနဲ့ အပြုသဘောဆောင်တဲ့ ဘက်ကနေ စဉ်းစားဆောင်ရွက်ပေးဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ အပြုသဘောမဆောင်ဘဲ

အစွန်းရောက်တာတော့ မရှိသင့်ပါဘူး။ အဲဒါမှ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက တိုးတက်မှာပါ။ critics is very good, without criticism, you will never ever improve ဖြစ်လို့ ဝေဖန်တာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ လက်ခံရပါမယ်။ တိုးတက်ဖို့ဆိုရင်တော့ all inclusive ဖြစ်ရပါမယ်။ ပါမောက္ခချုပ်ကလည်း တစ်ယောက်တည်း ပြောလို့မရပါဘူး။ အကုန်လုံး ဝိုင်းဝန်းပြီးတော့ စုပေါင်းပြီးတော့ ဦးနှောက်တွေနဲ့ စဉ်းစားလိုက်ရင် (1+1) become 5 ဖြစ်မှာပါ။

နောက်တစ်ချက်က ဘာကြည့်လို့ရမလဲဆိုတော့ အဓိကကတော့ ပါမောက္ခချုပ်ကြီးအနေနဲ့ enabling teaching environment ဖြစ်အောင်လုပ်ရပါမယ်။ အဲဒါကိုရအောင် brainstorm လုပ်ပေးပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုရင် အခန်းထဲမှာ ပူအိုက်ချိန် စာသင်တာကအစ ပန်ကာရောဂျီရဲ့လား၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်လောက် ကပ်ထိုင်ရသလဲ၊ ခုံတွေက ergonomic ဖြစ်ရဲ့လား။ ညာသန်တွေအတွက် ခုံမှာဘယ်သန်က ဘယ်လိုရေးမလဲ စဉ်းစားပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းတက်တဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် mutual understanding, mutual respect ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျောင်းသားသည် ဆရာကိုလေးစားရမယ်။ သူနာပြုများသည် သူနာပြုအချင်းချင်းတင်မကပဲ ဆရာဝန်ကို လေးစားရမယ်။ ဆရာဝန်ကလည်း သူနာပြုကို လေးစားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာဝန်က သူနာပြုထက်ကြီးတယ်ဆိုပြီး သူနာပြုကို မလေးစားလို့ မရပါဘူး။ နောက်တစ်ချက်က spirit of compromise အလျှော့အတင်းလုပ်ရပါမယ်။ ကိုယ့်ဘက်ကချည်းပဲ မှန်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ဘက်ကလည်း မှန်နိုင်တယ်ဆိုတာ လက်ခံစဉ်းစားရပါမယ်။

အဲဒါတွေထက် ပိုအရေးကြီးတာက ကျင့်ဝတ် (ethics)ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်လက်ထက်မှာ ဆေးကျောင်းတွေမှာ 1st year M.B.B.S, junior တန်းကစပြီး၊ ethics ကို သင်ပေးနေပါတယ်။ သင်ပေးတယ်ဆိုတာက theory ပဲမဟုတ်ပါဘူး၊ case scenario နဲ့ သင်ပေးနေတာပါ။ တကယ်တတ်စေချင်ရင် case scenario တွေနဲ့သင်ပေးပြီး ဆွေးနွေးတာက အလွန်ကောင်းပါတယ်။

နောက်ဆုံး ပြောလိုတာကတော့ ယခုဘွဲ့ရ မောင်/မယ်များအားလုံး ယခုထက်ပိုမိုအောင်မြင်စေဖို့အတွက် ဆရာဝန်အပါအဝင် လူနာတွေ၊ လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတဲ့အခါ ဆက်ဆံရေးကျွမ်းကျင်မှု (communication skills)ကို တဖြေးဖြေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်တဲ့အခါမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျောင်းတက်နေစဉ် (၄)နှစ်တာ ကာလမှာလည်း communication skill ကို ဘယ်လိုကောင်းအောင် လုပ်မလဲ စဉ်းစားရပါမယ်။ နောက်တစ်ခုက အလုပ်ဝင်လို့ရှိရင် think from another person perspective သူ့နေရာက ကိုယ်ဝင်စဉ်းစား လိုက်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲဆိုတာ အမြဲစဉ်းစားပါ။ ဥပမာ- ပါမောက္ခချုပ် နဲ့ ပါမောက္ခ စကားပြောရင် ပါမောက္ခချုပ်က ပါမောက္ခနေရာကဝင်ပြီး စဉ်းစားပေးပါ။ အဲဒါမှ ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကျွန်တော် ဝန်ကြီးအဖြစ်တာဝန်ယူရတဲ့ ကာလပတ်လုံး သူနာပြု/သားဖွား ကဏ္ဍကတော့ အောက်မကျစေရပါဘူး။ အဲဒီအတွက်ကိုလည်း လုံးဝကျွန်တော့်အနေနဲ့ pledge လုပ်တယ်၊ ကတိလည်း

ပေးပါတယ်။ ဒါမှသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကျန်းမာရေးလောကကြီးတစ်ခုလုံး တိုးတက်မယ်၊ ဆိုလိုတာက ဆရာဝန်လည်း အလွန်အလွန်တော်သည် ဖြစ်ပါစေ လူနာကို အများဆုံးထိတွေ့နေတဲ့ သူနာပြုရဲ့ clinical acumen, communication skills များကောင်းမှ သာလျှင် လူနာတစ်ယောက်သည် ဆေးရုံမှ ပျော်ရွှင်စွာဆင်းနိုင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။ သူနာပြုတွေရဲ့ ဆက်ဆံရေး ဆိုင်ရာ၊ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုတွေကောင်းရင် လူနာသည် (၁၅)ရက် ဆေးရုံမှာ နေရမည့်အစား (၃)ရက်နဲ့ ဆေးရုံကဆင်းနိုင်ပါမယ်။ ဆရာဝန်၊ သူနာပြုအရေးကြီးသလို ဆေးဘက်ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေ၊ ဓါတ်မှန်ကျွမ်းကျင် သူတွေ၊ ဓါတ်ခွဲကျွမ်းကျင်သူတွေ၊ ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်သူတွေအားလုံး အရေးကြီး တဲ့အတွက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် လေးစားနားလည်ပြီး ဆောင်ရွက် ကြရန် လိုအပ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတစ်ချက်အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့က အားလုံးကို အစစအရာရာ အောင်မြင်ပါစေ၊ အဓိကကတော့ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ကျန်းမာရေး ကိုလည်း အားလုံးဂရုစိုက်ကြပါလို့ ပြောကြားရင်း နိဂုံးချုပ် လိုက်ပါတယ်။